

Privatpolitiskt bankarín

BANKANNA kreppa er um at gerast samfelagsins bani.

FYRST og fremst er tað yvirupphitingin í teim privatu bankunum (heimtøkan av teim nógvu innlánsmilliónunum) ið eru orsökini til ta ótrúligu privatpolitisku ræning, ið fer fram at kalla fyrir opnum (teppi) skermi.

TANN tornhøga fjalda privatkapitalistiska lantøkan varð í Sosialinum tann 31. august lýst í orðum og myndum.

TAÐ er sólarklart, at tað neyvan er nøkur onnur orsök til hesa vitleysu herferð úr Tinganesi — enn tann, at hesar nógvu milliónir eru koyrdar út í umfar av fjálturskomnu privatu bankaleiðslunum — eitt umfar, har forrentnings-

møguleikarnir í stóran mun slettis ikki eru til — og sostatt eingin afturbering (hvussu skulu Sundstein & Ellefsen forrenta egnar iløgur?) At útskriva rokningar til eitt hallgevandi vinnulív, fyrir hallgevandi ráðgeving og »grannskoðan« forrentar onga iløgu. Hvørki so ella so — uttan so at hesir harrar skaffa somu peningarnøgdir sum grannskoðaði roknskapurin vísir í halli, hjá hvørjum einstøkum klienti. Og tað er júst hetta, ið hesir harrar eru í ferð við her og nú.

TAÐ er loddrøtt lygn, hetta at tala um sparing.

Í UPPSKOTI til figgjarlóg fyrir 1990 eru útvið 10% tikin av øllum konti. Hesin peningur verður allur tikin til hetta góða grannskoðaða hallið, til í fyrsta lagi at gjalda rokningina fyrir hallgevandi ráðgeving og grannskoðan av halli.

SKILLIGT var at góð ráð vóru dýr,

og hesin »mátin« var einasta gongda leið til afturbering av rentum og avdráttum av uttanlandslantøku í milliardaupphæddum, men lógligt?

FJÁLTURSKOMNU bankaleiðslurnar, (sum uppá fyrisurning frá landsstýrinum ikki søgdu seg siggja nakran vanda við kredittfelagslánum) — sótu knappliga undir háls við læntum innláns-peningi, ið drenaði bankarnar fyrir innlánsrentu (og landskassan yvir rentufrádráttarskipanina) í upphæddum, teir aldri áður høvdu upplivað.

Í SOMU øði peningurin frá hesi privatu uttanlandslantøku streymaði inn í bankarnar (og innlánsrentan út) so vóru nú í panikki læntar út upphæddir til bæði líkt og ólíkt til Per og Pól, líka mikið bara út av húsinum — ein undirskrift — eitt juridiskt haft — og alt og øll lupu á bláman. Lønarlagið fór av skriðini — fólk rýmdu úr

vælløntum stórvum, flakavirkini tømdu — flotin lá mannleysur. Alt og øll, heiðið og kristið, alt rann kapp ímillum yvirbjóðingarnar frá arbeiðsgevarum, ið runnu ímillum uppgávu nr. 1 og 2, 3 og fleiri í senni.

FORLONGDU armar fjálturskomnu bankaleiðslunnar hava nú kannað sær politiska valdið. Skriðan er lopin, og tað er bert ein vegur omaneftir útav!

TAÐ er hesin fjáltur, hesin bankanna ilur, sum ræður her á landi í hesum døgum.

TAÐ tykist bert ein loysn: Meðan skriðan økir sína ferð, er at vóna, at fólkíð alt raknar við og tað í stundini.

REKIÐ stjórn og skuggastjórn til hús — tað er í evstu løtu, tí tað vit uppliva er rætt og slætt rán.

Jógvan við Keldu sum sum plátuvendari

Í dagblaðnum friggjadag-in skrivur Jógvan við Keldu um svar mitt til hansara í SOSIALINUM seinasta týsdag.

Vilhelm Johannesen — upp í saman. Soleiðis eitur yvirskriftin. Og í endanum á greinini sigur Jógvan: »Eg fari tí inniliga at heita á Vilhelm um at leggja eina aðra plátu á, tí henda hevur nú koyrt í meira enn eitt ár«.

Tað, at leggja eina aðra plátu á, dugir fólkaflakkurin ómetaliga væl. Tað var júst hetta eg royndi at visa á í greinini seinasta týsdag. Nú haldi eg at Jógvan sjálvur hevur sligið seymin mitt á hovdið. Hann undrast yvir at eg havi sagt tað sama í eitt heilt ár.

Eg undrist yvir nakað annað. Eg undrist yvir at Jógvan við Keldu ikki sigur tað sama í samgongu sum hann segði í andstöðu. Eg undrist eisini yvir at Jógvan ikki sigur tað sama í 1989 sum hann segði í 1988. Hvi hevur Jógvan skift ham

eftir nøkrum mánaðum? Tað sum var svart í 1988 er vorðið hvítt í 1989. Tað, sum var blóðskeivt í 1988 er rætt og rimiligt í 1989.

Í 1988, tá javnaðarflokkurin ráddi fyrir borgum, vorði øll sleg av avmarkingum og skerjingum kallað fyrir illvilji, forfylging, øvundsjúka og

hevnisøka. Í 1989 er tað bæði rætt og rimiligt at gera avmarkingar og skerjingar. Vit eiga øll at fegnast. Vit skulu brosa eisini. Tí nú hevur fólkaflakkurin lagt eina aðra plátu á. Sjálvi skulu tit onga áskoðan hava. Tit skulu bara lurta eftir tí plátuni, sum fólkaflakkur-

in til eina og hvørja tíð hevur hug at spæla.

Í 1988 søgdu tit at skattahámarkið uppá 50% var heilagt. Tit segdu eisini minni skatt og minni toll. Nú í 1989 taka tit upp umleið 70% av inntøkum hjá fólki inn í landskassan. Hvat er vordíð av tí heilaga skattahámarkinum uppá 50%? Tit hava hækkað bæði skatt og toll. Vit mugu bara ásanna at fólkaflakkurin aftur nú hevur lagt ein aðra plátu á. Ella hevur hann bara vent plátuni. Tað er líka mikið.

Saman við lyftinum um minni skatt og minni toll góvu tit eisini lyfti um nýggjan flogvøll, um fleiri undirsvartunnlar og nógvar aðrar tunnlar. Hvat er vordíð av øllum hesum. Og so øll decentraliseringin. Eg havi hugt í uppskotið til figgjarlóg fyrir 1990. Har stendur: Arbeiðseftirlit í Klaksvík 0. Arbeiðseftirlit í Tvoroyri 0. Arbeiðseftirlit í Runavík 0. Og Arbeiðs-

eftirlit í Vestmanna 0. Er hatta decentraliseringin? Ella er tað bara fólkaflakkurin, sum aftur nú hevur lagt eina aðra plátu á???

Nei, Jógvan. Vilhelm leggur onga nýggja plátu á. Eg sigi tað sama í 1989 sum eg segði í 1988. Eg sigi tað sama í andstöðu sum eg segði í samgongu. Eg sigi eisini tað sama nú aftaná valið sum eg segði undan valinum. Og hetta er helst aðalmunurin millum teg og meg. Millum fólkaflakkin og javnaðar-

flokkinn. Veljarin kann ikki lita á tykkum. Tit leggja bara eina aðra plátu á ella vanda tit plátuni og spæla eitt heilt annað lag.

Jógvan! Eg veit ikki um eg skal ynskja tær goðan arbeiðshug sum plátuvendari í fólkaflakkinum, men í øllum førum vóni eg at tú fær ta sonevndu »viðbótina fyrir skitið arbeiði«. Hana átti tú so í øllum førum at fingið.

Klaksvík, 2. sept. 1989
Vilhelm Johannesen

Fallin og óndur

Víðmerking til vitnisburð í Dagbl. 8-1989 — oddagrein.

Citat ur Dagblaðnum: »Men humanismen er og verður heidinskapur, tí hon setir menniskjuna í Guðs stað sum goðan skabning, spiltur av kapitalismunna ringu ávirkan.«

— Trupulleikin er bert tann, at menniskjan er fallin og ónd í sær sjálvari. Tí verður alt mannaverk fáfongd, serliga slikt sum kapitalisman, ið byggir á øvund og tvingsil.

Tiverri mugu vit byta á kampi og innstilla okkum til at devilskapurin við

kapitalismu og fasismu heldur fram.

Øvund og lyndi til harðskap móti øðrum er bygdur inn í menniskjuna, sum framvegis roynir at byggja sær samfelagsmodell, kálkaðar gravir hvørs eyðkenni eru at tey til forveksling líkjast kristnibóðskapinum og í tiskili eru fólks evangelium og fals trúgv.

Fritt eftir oddagrein í Dagbl. 08-1989. Oddagreinin avdúkar okkara versu ánsli — hon er devulsett ónd!